

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo N. Bambara i E. Manhaeve, a następnie E. Manhaeve, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów P. Wytincka i B. Hoorelbekego)

Przedmiot

Po pierwsze, żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 30 października 2008 r. o odrzuceniu oferty złożonej przez skarżącą w procedurze przetargowej REGIO-A4-2008-01, której przedmiotem były utrzymanie i rozwój systemu informatycznego dla Dyrekcji Generalnej „Polityka Regionalna” (Dz.U. 2008/S 117-155067), a także decyzji o udzieleniu zamówienia innemu oferentowi, a po drugie, żądanie zasądzenia odszkodowania wraz z odsetkami.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) *Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE* zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 90 z 18.4.2009.

Wyrok Sądu z dnia 19 kwietnia 2012 r. — Würth i Fasteners (Shenyang) przeciwko Radzie

(Sprawa T-162/09) (¹)

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Dumping — Brak indywidualnego oddziaływania — Niedopuszczalność)

(2012/C 165/28)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Adolf Würth GmbH & Co. KG (Künzelsau, Niemcy) oraz Arnold Fasteners (Shenyang) Co. Ltd (Shenyang, Chiny) (przedstawiciele: adwokaci M. Karl i M. Mayer)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: początkowo adwokaci J.-P. Hix, pełnomocnik, wspierany przez G. Berrischa i G. Wolfa, następnie J.-P. Hix i B. Driessen, pełnomocnicy, wspierani przez G. Berrischa)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: H. van Vliet i B. Martenczuk, pełnomocnik) oraz European Industrial Fasteners Institute AISBL (EIFI) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: początkowo J. Bourgeois, Y. van Gerven i E. Waktare, następnie adwokat J. Bourgeois)

Przedmiot

Stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 91/2009 z dnia 26 stycznia 2009 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 29, s. 17)

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) *Adolf Würth GmbH & Co. KG* i *Arnold Fasteners (Shenyang) Co. Ltd* pokrywają, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej oraz przez *European Industrial Fasteners Institute AISBL*.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 167 z 18.7.2009.

Wyrok Sądu z dnia 27 kwietnia 2012 r. — De Nicola przeciwko EBI

(Sprawa T-37/10 P) (¹)

(Odwołanie — Służba publiczna — Personel EBI — Ocena — Awans — Postępowanie w sprawie oceny i awansu za 2006 r. — Decyzja komisji odwoławczej — Zakres kontroli — Ubezpieczenie zdrowotne — Odmowa pokrycia kosztów leczenia — Żądanie odszkodowawcze)

(2012/C 165/29)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Carlo De Nicola (Strassen, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat L. Isola)

Druga strona postępowania: Europejski Bank Inwestycyjny (EBI) (przedstawiciele: G. Nuvoli i F. Martin, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata A. Dal Ferrè)

Przedmiot

Odwołanie mające na celu uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (pierwsza izba) z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie F-55/08 De Nicola przeciwko EBI, dotychczas nieopublikowanego w Zbiorze.

Sentencja

- 1) Wyrok Sadu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (pierwsza izba) z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie F-55/08 De Nicola przeciwko EBI, dotychczas nieopublikowany w Zbiorze, zostaje uchylony w zakresie, w jakim oddalono w nim po pierwsze, sformułowane przez Carla De Nicolę żądania stwierdzenia nieważności decyzji komisji odwoławczej Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI), po drugie, jego żądania stwierdzenia nieważności decyzji odmownej w sprawie awansu w 2006 r., jak również wszystkich aktów z nią powiązanych, po niej następujących i ją poprzedzających oraz po trzecie, żądania stwierdzenia odpowiedzialności EBI w kwestii mobbingu, jaki jakoby stosowano względem niego i żądania mające na celu uzyskanie naprawienia podnoszonej przez niego z tego tytułu szkody.
- 2) W pozostałym zakresie odwołanie zostaje oddalone.

- 3) Sprawa zostaje przekazana do Sądu do spraw Służby Publicznej do ponownego rozpoznania.
- 4) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

(¹) Dz.U. C 80 z 27.3.2010.

Wyrok Sądu z dnia 24 kwietnia 2012 r. — Samskip Multimodal Container Logistics przeciwko Komisji

(Sprawa T-166/10) (¹)

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Decyzja w sprawie udzielenia wspólnotowej pomocy finansowej w celu poprawy działania systemu transportu towarowego na środowisko — Program Marco Polo II — Rozwiązanie umowy o udzieleniu dotacji i ostateczne odstąpienie od projektu — Utrata interesu prawnego — Umorzenie postępowania)

(2012/C 165/30)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Samskip Multimodal Container Logistics BV (s-Gravenzande, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci K. Platteau, Y. Maasdam i P. Broers)

Strona pozwana: Komisja Europejska (K. Simonsson, pełnomocnik wspierany przez adwokatów J. Graystona i P. Gjørtlera)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2010) 580 z dnia 27 stycznia 2010 r. w sprawie pomocy finansowej na rzecz projektów działań złożonych w 2009 r. w ramach procedury selekcji programu Unii Europejskiej „w celu poprawy działania systemu transportu towarowego na środowisko” (program Marco Polo II), w zakresie w jakim w decyzji tej wybrano wnioski TREN/B4/SUB/01-2009 MP-II/6 dotyczący projektu G2G@2XL do zapewnienia finansowania w kwocie wynoszącej 2 190 539 EUR.

Sentencja

- 1) Postępowanie w przedmiocie niniejszej skargi zostaje umorzone.
- 2) Komisja Europejska pokrywa cztery piąte kosztów poniesionych przez Samskip Multimodal Container Logistics BV i cztery piąte kosztów własnych.
- 3) Samskip Multimodal Container Logistics pokrywa jedną piątą kosztów poniesionych przez Komisję i jedną piątą kosztów własnych.

(¹) Dz.U. C 209 z 31.7.2010.

Wyrok Sądu z dnia 25 kwietnia 2012 r. — Manufacturing Support & Procurement Kala Naft przeciwko Radzie

(Sprawa T-509/10) (¹)

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające powzięte wobec Islamskiej Republiki Iranu w celu niedopuszczenia do rozprzestrzeniania broni jądrowej — Zamrożenie funduszy — Skarga o stwierdzenie nieważności — Dopuszczalność — Właściwość Rady — Nadużycie władzy — Wejście w życie — Brak mocy wstecznej — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Naruszenie prawa — Pojęcie wsparcia przy rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Błąd w ocenie)

(2012/C 165/31)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran (Teheran, Iran) (przedstawiciele: adwokaci F. Esclatine i S. Perrotet)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop i R. Liudvinavičiute-Cordeiro, pełnomocnicy)

Interwenient popierający żądania strony pozwanej: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Konstantinidis i É. Cujo, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195, s. 39), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 668/2010 z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie wdrożenia art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 423/2007 dotyczącego środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 195, s. 25) oraz decyzji Rady 2010/644/WPZiB z dnia 25 października 2010 r. zmieniającej decyzję 2010/413 (Dz.U. L 218, s. 81) i rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 423/2007 (Dz.U. L 281, s. 1), w zakresie, w jakim akty te dotyczą skarżącej.

Sentencja

- 1) Sąd nie jest właściwy do orzeczenia w przedmiocie części drugiej zarzutu pierwszego.
- 2) Stwierdza się nieważność:

— decyzji Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB;